

Izhaja vsak torek in soboto ob 4 uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja sev Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Volitve cestnih odborov.

Šestletna doba vseh cestnih odborov razen komenskega je pretekla, zato so se vršile nove volitve povsod, le v cerkljanskem okraju se je morala suspendirati, ker je starejšinstvo v Cerknem razpuščeno in bi Cerkno ne moglo voliti.

Dne 1. avgusta je bila volitev v Sezani. Izvoljeni so: Emil Černe — Tomaj — 59 glasov; Franc Štolfa — Sežana — 59 glasov; Ivan Duje — Zavrhek — 58 glasov; Josip Mihelič — Repnič — 58 glasov; Maks Ukmar — Avber — 56 glasov; Ivan Ravbar — Dutovlje — 49 glasov; Ivan Bregant — Štjak — 39 glasov.

Namestniki: 1. Matija Sila — Povir — 59 glasov; 2. Franc Dovgan — Štorje — 58 glasov; 3. Franc Gec — Kopriva — 52 glasov.

Od 65 volilcev se je udeležilo volitve 59. — Kot največji davkoplačevalec pride v odbor Andrej Obersnel iz Divače.

Tolminski cestni odbor je ta le: Oddanih 48 glasovnic od 55 volilcev. Voljeni so: Franc Podreka — Volče — 46 glasov; Ivan Torkar — Podbrdo — 48 glasov; Ivan Kuštrin — Ponikve — 48 glasov; Peter P. Leban — Sv. Lucija — 48 glasov; Oskar Gabršček — 48 glasov; Anton Klemenčič — Tribuša — 45 glasov; Franc Rejc — Grahovo — 48 glasov.

Namestniki: 1. Jožef Murovec — Podmelec — 47 glasov; 2. Andrej Vrtovec — Tomin — 46 glasov; 3. Štefan Bukovec — Volče — 46 glasov.

Volitev je bila 7. avgusta. Največji davkoplačevalec g. Ignac Kovačič od Sv. Lucije ima virilen glas.

Volitev v cestni odbor bovški se je vršila 10. avgusta. Vseh volilcev je 36. Oddanih 33 glasovnic. Izvoljeni so: Ostan Fran — Bovec — 33 glasov; Mrakič Andrej — Dvor — 22 glasov; Černota Andrej — Log — 25 glasov; Kutin Andrej — Čezsoča — 33 glasov; Žagar Alojzij — Žaga — 32 glasov; Žagar Josip — Srpenica — 33 glasov; Flajs Andrej — Soča — 29 glasov.

Namestniki: 1. Bizjak Ivan — Čezsoča — 31 glasov; 2. Kravanja Ivan — Kal — 21 glasov; 3. Trebše Andrej — Serpenica — 18 glasov. — Virilen glas Leopold Jonko, Bovec.

Volitev v kanalski cestni odbor se je vršila dne 19. avg. Oddanih 56 glasovnic. Voljeni so: Andrej Madon — Bate — 56 glasov; Josip Winkler — Lokovec — 56 glasov; Anton Perše — Ajba — 56 glasov; Matevž Pirih — Kal — 55 glasov; Kristjan Velušček — Anhovo 39 glasov; Miha Zega — Kanal — 38 glasov; Miha Cvetreznik — Banjšice — 36 glasov. — Virilen glas: Javančič Anton, Deskle.

Namestniki: 1. Alojz Perše — Ročinj — 56 glasov; 2. Josip Cvetreznik — Avče — 38 glasov; 3. Henrik Malnič — Kanal — 37 glasov. — Vseh volilcev je: 60.

Volitev v ajdovski cestni odbor je bila 20. avgusta. Vseh volilcev je 72, oddanih je bilo 70 glasovnic. Voljeni so: Franc Grantar — Šmarje — 69 glasov; Josip Vovk — Sv. Križ — 67 glasov; Josip Vidmar — Lokovec — 65 glasov; Franc Furlan — Potoče — 62 glasov; Josip Mermolja — Selo — 55 glasov; Silvester Cigoj — Malovše — 51 glasov; Josip Pavlica — Rihemberg — 46 gla-

sov. — Virilen glas: Leopold Bolko, Gorica.

Namestniki: 1. Ivan Bizjak — Dol — 66 glasov; 2. Franjo Vrtovec — Vel. Žablje — 50 glasov; 3. Vinko Vodopivec — Kamnje — 37 glasov.

O kobariškem cestnem odboru in za goriško okolico smo že poročali.

„Slovenska krščansko-socialna zveza za Goriško“ — ustanovljena!

V četrtek se je ustanovila v Gorici „Slovenska krščansko-socialna zveza za Goriško“. Prvi občni zbor se je vršil v prostorih „Gor. zveze“. Navzočih je bilo lepo število oseb iz cele dežele.

Predsednik dr. Andrej Pavlica je pozdravil in otvoril zbor, nakar je pojasnil, kako je prišlo do ustanovitve ter razložil pravila.

Nato je bil izvoljen odbor, ki se je po zboru v posebni seji sestavil sledeče:

Predsednik: Dr. Anton Brečelj, zdravnik v Gorici; podpredsednik: dr. Andrej Pavlica, profesor, Gorica; blagajnik: Luka Dugar, zasebnik, Gorica; blagajnikov kot namestnik: Anton Posega, zasebnik, Gorica; zapisnikar: Franc Kremžar, urednik, Gorica; knjižničarja sta: Lavoslav Abram vodja in Ciril Vuga, stolni vikar; Odborniki brez mandata so: Spacapan Albin, klesar, Miren; Ladislav Likar, nadučitelj, Ozeljan; Franc Bitežnik, zasebni uradnik, Solkan; dr. Jožef Dermastja, koncipijent, Gorica in Jožef Abram, kurat, Bilje.

Namestniki: Gabrijel Bevk, tajnik, Cerčno; Franc Kavčič, posestnik, Dornberg; Franc Švara, kaplan Devin.

Pregledovalci računov so: dr. Fr. Oblak; Jernej Kopač, posestnik; Jožef Kosec, župnik.

Ženski odbor se je sestavil sledeče: Predsednica gđc. Ela Abramova; zapisničarica Marica Podgornikova; odbojnice so gđcne: Marija Brevec, Marija Krmavner in Nežika Kovačič.

„Zveza“ je ustanovljena! Kličemo ji ob veselem rojstvu: Živi, cveti in razvijaj se v probujo ter gmotno in dušno povzdigo slovenskega ljudstva na Goriškem!

„Edinosti“!

Ko smo ob minolih državnozbornskih volitvah nastopili proti „Edinosti“ zaradi njenega nepričakovanega in nerazumnega priskoka na pomoč naši hirajoči „napredni“, ko smo ji na dejanjih dokazali, da bije s tem sama v obraz svojemu s toliko zavestnostjo in ponosom naglašane stališču „nadstrankarstva“, ko smo ji očitali, da rabi proti naši stranki prav enaka sredstva, kakor jih je — sto in stokrat obsojala in jih še — na drugih strankarskih glasilih kot nepoštena, nedopustna, srečo narodovo ubijajoča, itd.: je „Edinost“ uvidela, da ji najbolj kaže potuhniti se za molčanje. Mogočno je torej vzdignila glavo nad nami in izpustila iz ust oblastne besede: Z „Gorico“ mi ne bomo polemizirali; imamo za narod (ubogi revež — narod k čemu vsemu mora držati svoja pleča!) potrebnejšega dela! — No, mi se nismo za vso oblastnost

„Edinosti“ nič brigali, šli smo svojo pot dalje, razkrivati „Edinostino“ pristno strankarstvo, hinavstvo, politično nepoštenost in frivolno razpihovanje političnega strankarstva pri nas na Goriškem. Kmalu smo pa uvideli, da ni napovedano molčanje „Edinosti“ ničesar drugega, nego prozorna ograja, polna lukenj, skozi katera je kukala „Edinost“ v naš odpor, vedno pripravljena, da se obregne ob nas takrat, ko ji vsaj navideznost dovoli kako zavijanje naših trditvev; ali pa, da se junaško skriva za plot molčanja, ko ji je celo ta navideznost nedostopna. Vest ji je pa pravila že koj začetka, da ji bode večinoma prisojena druga, še žalostnejša uloga, zato je tako hitela z napovedjo molčanja. Mi pa, ki smo do dna duše uverjeni, da je naše stališče v tem boju „Edinosti“ in nje lastnika zoper našo stranko, stališče resnice, stališče modre politike, ki ima pred očmi le to, kar utegne tudi zaslepljeni „napredni“ del naše javnosti privedi do spregleda, da ni „liberalizem“ na Goriškem nič drugega nego skrivanje koristolovstva peščice v politično ospredje se pririlih usiljencev za hrbet narodnosti. Niti za ped ne moremo odstopiti od premišljeno začrtane poti, ki stremi po oproščanju naše javnosti od tega nevarnega koristolovja in po vrnitvi nekdanjega politično-narodnega miru v našo deželo. Ker sta se pa naši, po tej rodoljubni poti korakajoči stranki vrgla pod nogo „Edinost“ in nje lastnik v važnem momentu, v času volitev, ter prišla na pomoč uprav onemu narodni sreči pogubnemu koristolovju, je prav naravno, da moramo stati „na straži“ tudi proti „Edinosti“ ter dosledno zavračati vsak njen korak, katerega naredi v proseppe zaviranja občnega izpoznanja „liberalnega“ koristolovja. To je naloga našega lista, po tej poti hodemo korakali z neizprosno doslednostjo dalje. „Edinost“, naj le slepi svoje čitateljstvo z občnimi frazami, n. pr. da smo v boju z resnico (!), da se ne spušta v polemiko na naše „dolgovozne klobasarije“, da nima v svojem uredništvu za nas cepca, itd.; nam te fraze in izgovori prav nič ne imponirajo. Kdor je dotične naše članke čital, je razvidel, da je bilo jedro naših člankov čisto priprosta nastopna resnica: „Edinost“ je vedno trdila, da stoji nad goriškima strankama, in temu dosledno je bila nje sveta dolžnost stroga nevtalnost v minolih volitvah. Temu nasproti se je vrgla z vso močjo v boj za eno stranko proti drugi in to s sredstvi, katerih poštenje niti v politiki ne prenaša. Naj imenujemo le celo kopico laži, na katero je „Edinost“ opirala kandidaturu Gregorinovo. Laž je bila trditev, da se hočejo s to kandidaturo ublažiti strankarski boji; laž je bila trditev, da je bila trditev, da je bila ta kandidatura naperjena tudi proti „liberalni“ stranki, dočim je bila s to dogovorjena; laž je bila slednjič trditev, da se podpira v Štrekeljnu slovenski, ne liberalni kandidat. In te laži niso bile hčerke slučajnosti ali nevednosti, pač pa izrodki premišljene, preračunjenega in nepoštenega političnega kovarstva. To je osnova vse naše akcije proti „Edinosti“! Mi smo že pred mesecem in dnem formulirali to osnovo v nekateri vprašanja na naslov „Edinosti“, in ne le enkrat. Mi smo opetovano pozvali „Edinost“, naj nam odgovori na ta vprašanja, in smo pri tej priliki naglašali, da smo ji omogočili s temi vprašanji kratek odgovor nekaterih vr-

stic. In kaj je „Edinost“ odgovorila? Nič! Ona mevžasto molči, ona se junaško skriva za ograjo molčanja! In vendar bi nam z odgovorom, ki bi ovrgel naše trditve, zamašila usta, zaprla sapo. Ali nemožnosti so tudi „Edinosti“ nemožne. O pogravitnosti molči, po malenkostih pa pridno gloda. Za to ji ni škoda ne truda, ne časa, ne prostora ne „dela za narod“. Ali kdor se čuti zmagovalca v glavni bitki, ta se ne da nadlegovati po malenkostnih praskah umikajočega se nasprotnika. Tako hočemo ravnati tudi mi in nadaljevati v polemiki, katero je „Edinost“ — seveda okoli kraja, po mačje: okoli vrele kaše — fakično z nami pričela, če tudi svojim čitateljem na polna usta noter do ušes prisega, da se noče spuščati v polemike. Na svidenje torej!

Dopisi.

Iz Lokaveca. — Napotil sem se dne 9. t. m. na božjo pot na Brezje. Na postaji Sv. Križ-Cesta vzamem vožni listek do postaje Prvačina in za nazaj. V Prvačini sem moral zopet vzeti listek do Bleda. Zanj sem moral plačati 2 K 80 v. V Gorico na drž. kolodvor sem dospel točno ob 8. uri zjutraj. Ker sem pa tu imel še 3 ure časa, namenil sem se, da se grem nekoliko okrepčat, ker se vdobi bolj po ceni v bližnji gostilni, kakor v restavrantu, napotil sem se skozi glavni vhod. Tu zahteva vratar od mene vožni list. Pokažem mu obadva. Ko listke pregleda, si pridrži listek do Bleda in mi vrne onega iz Sv. Križa-Cesta ter mi reče: „Tega listka ne rabite več“. Ker se malo vozim po železnici, mislil sem si, da mora tako biti prav, a varal sem so. Pride čas odhoda, stopim v železniški voz in se peljem proti Solkanu. Sprevednik pride pregledavat listke. Povedal sem mu, kako se mi je pripetilo, da sem listek oddal na postaji v Gorici. Ostal sem v velikl sramoti, kakor kak slepar. Po dolgem pričkanju je sprevednik sklenil brzojaviti v Gorico na postajo ter dejal, ako se listek dobi da ne bom kaznovan. Sedaj sem se čutil bolj mirnega, ker sem vedel, da stvar je pravična. Prispemo na Bled, stopim iz voza, da sprevednika vprašam, je li odgovor iz Gorice že prišel, a povedal mi je, da ni bilo nikakega odgovora. „Morate iti v urad na odgovor“, mi je rekel. Šel sem mirno v urad in jim ondi vse povedal. Priznali so mi, da sem nedolžen in me oprostili, za kar jim izrekam tudi največjo zahvalo. Dotičnega vratarja v Gorici pa naj vodstvo železnice dobro podučijo o predpisih, da ne bo popotnikov na tak način spravljaj v zadrego.

Iz Podbrda. — Zazeljeni dež je prišel. Letina je v obče dobra. Lokomotivi se pa hudo godi. V Hudem klancu večkrat opeša. Tako je 20. t. m. ob 4. pop. prilezla v bukovski predor, predno je prisopihala skozi se je vstavila „Kaj je?“ so vsi popraševali. „Sape jej je zmanjkalo“, je bil odgovor in le polagoma je zlezla iz predora nazaj. Ko so jo ogledali pri belem dnevu, se je spet zdihovaje in hropeč stokaje vlekla naprej.

Na cesarjev rojstni dan pri slovesni sv. maši so Podbrdom streljali, da se je vse treslo in tako častili ob 77 letnici svojega sivega vladarja. Samo c. kr. načelnik postaje in od c. kr. okr. šolskega sveta nastavljeni učitelj nista ničesar

slišala in se za vso slavnost nič zmenila. Na šolskem poslopju niti zastave ni bilo. Hotela sta menda s tem pokazati svoje svetovno naziranje.

Iz Tomaja. — Mlečnozobim dopisnikom „Soče“ ter neznačajnim obrekovalcem gosp. učitelja Kenda se menda noče zlepa zamašiti gobček, zato treba prijeti večjo porcijo ter jo podariti tem samogoltnežem, da obmolkejo.

Če bi človek res imel opraviti s pravim občanom tomajskim, kakor se oni v „Soči“ podpisujejo, bi pero drugače omočil, a za te ljudi je treba kar celo kalužo in mesto pereša metlo.

Že v „Soči“ št. 81. od 20. julija zmagepijani nad — po „Soči“ — najboljšim slovenskim poslancem Štrekljem — dopisnik „občan“ iz kluba mlečnozobov, očita gospodu Kendi grozno agitacijo za Laharnarja.

Bog vari, da bi bil gosp. Kenda delal in resnično agitiral za Laharnarja, kot je večina učiteljev, Gabrščekovih pristašev za Štreklja, gotovo bi bil že obešen in danes dobra dva meseca po volitvi bi le še samo njegove kosti kazale, da to je bil agitator za Laharnarja, tako bi ga ta mlečnozobonapredna banda zdelala.

Če gospod Kenda in z njim menda noben trezno misleč človek ni bil za kandidato Štrekljevo, obrne pa ta nerodnonapredna otročad po svoje in pravi, da se je noč in dan potil in pehal in Bog ve še kaj, za Laharnarja.

O učiteljih pa, ki so za časa volitev puščali šolo v nemar, ki so dan po volitvi ali po prečuti noči piskali na metlo v šoli pred otroci, tega ta občanotrok ne zna povedati, seveda ker se je šlo za Štreklja.

„Sočinemu“ dopisniku tudi ni po volji predsedstvo „Pev. in bral. društva“ v osebi g. Kende. Da je g. Kenda, odkar predseduje omenjenemu društvu, spravil isto v red v kakoršnjem se še od rojstva sem ni nikoli nahajalo, to peče ono otročje dopisniče, ki bi rado, kar je čistega dobička pri veselici po narodno napredno zalumpalo. Na vse pretege pa hvali nekega prejšnjega predsednika ki je društvo že večkrat zdrobil in zagnal med staro šaro. S tem možem bi imeli precej opravka, za danes pa bodi povedano, da se hoče na stare dni pomladiti ter vstopiti v klub nerodno naprednih mlečnih.

Naj rajše študira nekoliko nazaj ko je bil še nekak načelnik, kako je kazil vodnjake, mirodvor itd.

V „Soči“ št. 91 očita tudi nekdo iz označenega kluba g. učitelju Kendi nenarodnost češ da je baje pri plesu plapolala tudi črnorumenasta zastava. Bog se ga usmili!

Bralno društvo poseduje 2 narodni in 1 cesarsko zastavo. Kaj je mar hotelo z 2 narodnimi zastavami odličiti celo vas? Bralno društvo je razobešalo vsnkikrat in ob vsaki priliki vse 3 zastave. Kaj se mu mora radi tega očitati nenarodnost, ako ob pomanjkanju zastav visi zraven 2 narodnih tudi ena črna rumena. Saj jo je vendar dal napraviti prejšnji toli hvalisani predsednik. Oseba g. učitelja Kenda je temu klubu strašno zoperna, ker je gospod učitelj poznat po občini kot najboljši kar smo jih imeli. Sicer pa ta klub, ki obstoja iz nekako 6 oseb, mej temi v „Soči“ toli hvalisani prejšnji predsednik, sinko njegov, 2 učitelja (ali bolj po domače eden in pol) ki sta hvala Bogu po prizadevanju duhovnov in klerikalnih podpor postala Gabršček-janca in pa nek podpresens, ki sliši tudi, če se mu reče jur-ist. Predsednik in vodja kluba ostane seveda liberalno-klerikalno socialnodemokratično agrarni petelin na strehi. V prihodnje priobčim to šesterico po imenih ter Vam zraven pošljem njih fotografijo in biografijo, ako ne bodo še molčali. Capito — basta e se non capirà non basterà.

Politični pregled.

Tittoni in Aehrental.

Tittoni je 22. t. m. prišel na Semering pri Dunaju, kjer se je sešel z

Aehrentalom in laškim poslanikom. Se-stanek je važen.

Maroko.

Ministerski svet francoski je sklenil poslati v Maroko več vojaških čet.

V Maroku pozivljejo novega sultana, naj osvobodi Casablanca od Francozov. Konzuli v Marakešu in Magadorju prosijo admirala Philiberta, naj pošlje tja eno križarko, ker se je tudi ondi bati klanja.

V Fezu je sultan svetoval tujcem, naj zapuste mesto. Novi sultan koraka s 6000 možmi in topništvo proti Casablanci.

Položaj v Kaplandiji.

Zamorški rodovi v južni Afriki se že leta sem združujejo; izgnati hočejo tujce, biti hočejo gospodarji v svoji domovini in izdali so geslo: Afriko Afrikanecem. Imajo tudi že celo vrsto svojih časnikov, uredovanih od spretaih zamorcev in ustanovili so tudi svojo versko družbo: „Etijsko cerkev“. Voditelj zamorcev v Kap-deželi z imenom Maren-ga bival je doslej pod nadzorstvom angleške policije v imenovani deželi. Zdaj pa je zbral okrog sebe 400 mož upornikov in se je podal čez mejo v nemško južno-zapadno Afriko. Nemški politiki in časniki so vsled tega zelo razburjeni! Komaj je nemška kolonija pomirjena in upor utihnil, ki je zdaj skoz leta tirjal ogromnih žrtve, že se zopet kaže nevarnost. Nemčija bo morala zopet poslati vojakov v nepristopne stepe in puščave, da polovi sovražnike, kakor se lovi zverina v gozdu. Nemški časniki povprašujejo tudi: kako je bilo mogoče, da je od policije nadzorovan Marenga zbral toliko ljudi okrog sebe, in da jih je deloma mogel oborožiti z angleškimi puškami? Angležka se je te bande zebila, Nemčija pa naj gleda, kako jo spravi iz svojih tal naprej! Nemški časniki pripovedujejo tudi, da so ob času upora v nemških pokrajinah uporniki dobivali podpore iz angleške Kap-kolonije, da so se tja zatekali, tam zbirali in od tod vračali na novo oboroženi na nemška tla. Če bo Marenga pričel boj zoper Nemce, začele se bodo stare težave in skrbi. Tri leta trajal je prejšnji žalostni boj in če se vojska znova vname, bode to briki udarec za vso državo.

Darovi.

Za „Šolski Dom“:

Našemu upravništvu je došlo: Fran Raf, nadučitelj, Tinjan 92 v. Srčna hvala!

Novice.

Gorški deželni zbor bo sklican najbrže v prvi polovici septembra. Gotovega še ni ničesar.

Baron Beck se je 21. t. m. z avtomobilom pripeljal v Videm in se od tod drugi dan odpeljal v Benetke.

Prevzvišeni knezonadškof gorški darovali so za pogorelce na Ponikvah 200 K. — Srčna hvala!

Deželni odbor je nakazal in že odposlal 2000 K podpore za pogorelece na Ponikvah.

Za uboge pogorelce na Ponikvah je daroval g. Andrej Pičulin iz Hrrije pri Bači 20 kron.

Slavnostno odkritje spominske plošče pesnika S. Gregorčič-a v Rihenbergu se bode vršilo dne 1. septembra t. l. ob 3 in pol popoldne s tem-le vspevom: 1. „Naša zvezda“ A. Medved; 2. Pozdrav in odkritje; 3. Slavnostni govor; 4. „Oljki“ deklamacija; 5. „Slovo“ Iv. Laharnar; 6. „Slovo“ deklamacija; 7. „Nazaj v planinski raj“ H. Sattner. — Pesmi pojejo cerkveni rihemberški pevci. Po končanem odkritju bode v hotelu g. M. Ličen koncert, pri katerem udarja črniški tamburaški zbor. Pri koncertu morejo nastopati razna pevska oz. tamburaška društva. K obilni udeležbi uljudno vabi županstvo. — V Rihenbergu dne 24. avg. 1907.

Volitev v cestni odbor goriške okolice pod vodstvom liberalnega generala. — Kakor črv, ki ga preseče kmet z lopato, tako se zvija Gabršček, kadar doživi njegova stranka pri volitvah poraz. Kot dovršen mojster v zavijanju, iztakne vzrok, četudi bi ga imel iskati z Diogenovo svetilko opoldne pri najlepšem solčnem svitu. S tem namišljenim vzrokom slika potem našo zmago kot slučajno pridobljeno, zagode na svojo staro lajno oguljeno pesem o terorizmu in shrani konečno kot zaslužno plačilo doživljen poraz v svojo politično malho. Pri volitvah v cestni odbor za našo okolico ni mogel mirovati, zato pa je šel osebno na volišče ter skušal s svojo zgovornostjo vloviti nekaj volilcev na limanice. Dobro je vedel, da igra na volišču vlogo politične veščice, spominjal se je, da se je približal svetilki na kateri si je tako imenitno ožgal 14. maja svoje peroti. Ker je pa bil gotov, da ga zadene taka osoda tudi ta dan, je krenil na pot zvijače. Na volišču je namreč razširjal vest, da ni treba voliti nekega gospoda iz naše stranke, češ, tega bo deželni odbor pridral cestnemu odboru kot svojega odposlanca. S tem je namreč hotel preslepiti volilce, da bi volili kandidata njegove klike. Toda kmalu pristopi k Gabrščeku nekdo, ki mu s svojim energičnim nastopom pokaže, da ni tu zanj kruha. Kmalu pa je bilo slišati liberalnega vodjo na drugem koncu volišča, ko je ves obupan izdihoval: „Že vidim, da ne bo danes nič, ker je štrana zmešana“. Da, ljubi Drejc, v naši okolici je za te štrana zelo zmešana, pa tudi grozdje kislo. Konečno opozarjamo Drejčka, da je razširjanje neresničnih vesti na volišču pod kaznijo prepovedano.

Na dan z imeni! — Tako se je zadr! očka Gabršček na našo notico „Sadovi Gabrščekove politike“. No, mi mu pa „želje“ ne izpolnemo, in sicer iz dveh vzrokov: 1. Vemo, da je ta „želja“ Gabrščekova le navadna njegova grda igra, katero igra z nerazsodnostjo svojih čitateljev, katerih pozornost skuša odvajati od neljubega predmeta, takrat: od potujčevanja svojih boteg; 2. Je prišel zaradi svojega znanega nosa že v ime, katerega mu tu ne imunujemo, vsled katerega pa mu bode prav lahko iztakniti imeni onih dveh narodnih grešnikov. Če bi mu ju mi imenovali, bi pač kaznovali zapeljanca namesto zapeljivca; to pa bi bilo krivično. Ako pa hoče Gabršček, da bi tudi njegovo ime zamolčevali, naj se potegne v ozadje, kjer so drugi slovenski trgovci, ali pa naj vrže s svoje botege naš narodni ponos žalečo tujščino! Vse druge napise v tujih jezikih v „Soči“ pobijati „iz narodnega stališča“, na svoji botegi jih pa zagovarjati iz istega „narodnega stališča“, to je grda tartiferija, h kateri mi ne smemo molčati. Nam je eno narod in drugo Gabršček. Prvi nam je vse, drugi nič! In temu nič-u na ljubo naj bi mi molčali na škodo naroda! Nikdar! Na našem dnevnem redu ostanejo Gabrščekovi nemški in laški napisi.

Ali se mu res meša? Našemu prijatelju namreč v Gosposki ulici. Dejstva ne more utajiti, da ima „Krojaška zadruga“ le slovenski napis, njega botege pa polno nemških in laških, in vendar kako oslarijo (Bog nam grehe odpusti!) je napisal v torkovi „Soči“! Čujte: „Napisi na trgovini (Gabrščekovi) v „Trg. D.“ so napravljeni po razmerah in po kupujočem občinstvu v Gorici, pri „Krojaški zadrugi“ pa je slovenski napis le slepilo, napravljeno za past Slovencem, ki naj bi hodili kupovat k zagriznemu Lahu, kajti botega je že sedaj laška...“ Pa čujte še dalje! Nad tem groznim stavkom je še to-le napisal: „...Krojaška zadruga“, ki je bila slovenska prodajalna, postane kmalu popolnoma laška, s katere izgine slovenski napis ter se nadomesti z laškim: Teodoro Hribar.“ — No, to je pa že res nekaj takega, da beročemu človeku razum zastaja; nehote se mu usiljuje vprašanje: Ali je mož, ki je to napisal, še normalen? Že stavka: „... postane kmalu po-

polnoma laška botega“... in je osem vrstic spodaj: „... kajti botega je že sedaj laška“... sta tako blodno oporekanje samemu sebi, da morana nad njem strmeti nsjbolj zabiti bebec. Pa oglejmo si še natančneje ta monstrum človeške konfuznosti! Prej pa naj konstatujemo ta-le gola dejstva: 1. Poslovodja „Kroj. zadruga“ g. Hribar je Slovenec, sin umrlega rodoljuba. Slovenci ga vsi dobro poznamo. 2. Glavni uslužbenec v Gabrščekovi botegi je Lah, sin laških starišev, lomi komaj za silo slovenščino, je laško vzgojen, ni dal še niti vinarja za slovenska društva. 3. Glavnica „Kroj. zadruga“ je do zadnjega vinarja slovenski denar. 4. „Krojaška zadruga“ je torej eminentno slovenska prodajalnica. Koliko časa ostane zadrugno podjetje, tega ne more vedeti posamna glava, če je tudi Gabrščekova; kajti to določijo zadrugniki. In to se gotovo ne zgodi, dokler se ji ne zacelijo rane, katere ji je usekal „sonaprednjak“ Gabrščekov, in katere ji je mesaril Gabršček s svojim „mesarskim nožem“. Ko jo postavijo zadrugniki na prodaj, jo kupi lahko tudi Andrej Gabršček, ali plačati jo bode moral bolje, nego plačuje stanovališče v posojilnični hiši in bolj gotovo kakor plačuje honorarje „svojim podlistkarjem.

Zdaj pa se vrnimo h Gabrščekovi „logiki“! On priznava, da ima na botegi laške in nemške napise, a „Kroj. zadruga“ le slovenski, pa čujte junaka, kako dokazuje, da je slovenski napis „škandal“, a laški in nemški napisi „napredek slovenskega življa v Gorici“! Laški in nemški napisi — pravi — „so napravljeni po razmerah in po kupujočem občinstvu“, „slovenski napis pa je le slepilo, ker postane botega (t. j. „Kroj. zadruga“) kmalu laška“. Torej Gabršček pošilja Slovence kupovat tje, kjer so laški in nemški napisi, in jih odvrča od tam, kjer je slovenski napis, a bo še le laški! Seveda je ta „bo“ ustvarila le Gabrščekova zadrega. Torej kar je resnično slovensko, to je v Gabrščekovih očeh slepilo, a to, kar ni za druge ljudi slovensko, kar imenujejo drugi laško in nemško, to je Gabrščeku resnično slovensko, ne slepilo! Potem pa recite da se temu človeku ne meša! In če je slovenski napis tako slepilo, da še samo vleče slovenske odjemalce na se, ali meni Gabršček, da bo g. Hribar, če bi kedaj kupil prodajalnico „Kroj. zadruga“, tak norec, da vrže od sebe to izvrstno vabo za slovenske odjemalce! S to smešno teorijo je Gabršček slovenske napise na trgovinah na kratko privezal, in slovenski trgovci jih prav lahko pomečejo s svojih prodajalnic, izgovarjaje se na Gabrščeka, da nočejo z njimi Slovencev slepiti.

Pa pustimo nadaljnje primerjanje in imenujmo otroka po imenu: Gabrščeka lomi jeza, da „Kroj. zadruga“ tako dobro vspeva, in to pod izključno slovenskim napisom!

„Soča“ z glavo v grmu. — „Soča“ piše, da je ljudstvo v Šempasu razburjeno zaradi trojezičnih napisov na novem lijaškem mostu. Prav ima, a ne „Soča“, ki bi ne smela v hiši rabeljna govoriti o vešalih. Kaj če bi pa to razburjeno šempasko ljudstvo prišlo z velikimi metlami v Gorico pred „Trg. Dom“ ter pomelo najprej trojezične napise z Gabrščekove botege!?

Glede sena. — Kakor se sliši in čita, ni letos povsod tako slabo za seno, kakor je okoli Gorice in po Krasu. Že okoli Kobarida bilo ga je letos toliko, kakor le malo katero leto. Jako dobra letina je bila tudi na Gorenjskem in Koroškem. To seno pa je daleč in posameznikom se ne izplača hoditi ga tje kupovat. Naše mneje je toraj, naj bi se oni kmetje, katerim pomanjkuje seno, združili ter skupno nakupili seno. Najboljše je, da se priglasijo pri zadrugah ali županstvih. Ako bi bilo več naročil bi se lahko potem nakupilo skupaj za vse korporacije. Še boljše bi bilo seveda, če bi kar deželni odbor sprejel stvar v

roke. Naši poslanci naj pa čim prej poskrbijo, da se vozina za seno po naših železnicah čim bolj zniža in se zadobi za nakup sena od države čim večjo podporo.

Razpor v Ciril-Metodovi družbi.
— Glasilo radikalno-liberalnega dijaštva „Omladina“ nam v zadnji številki pove, zakaj je izbrala ta dijaška struja pot razdora: „Z vsa odkritostjo smo vedno povdarjali mnenje, da smatramo način, kakor se je to (ohranitev slovenske dece) skozi 21 let prakticiralo s samostanskimi šolami, povdarjanjem konfessionalnega in dinastičnega in zastavljanjem nacionalnega momenta za popolnoma zgrešen“. Novi odbor hoče torej izgnati šolske sestre iz družbinih šol, čeravno so priznane izborne učne moči, in odpraviti ali omejiti dosežanje versko in domoljubno vzgojevanje v družbinih šolah. To je vsaj odkrita beseda! Družba sv. Cirila in Metoda je potemtakem na najboljši poti, da postane slovenska „Svobodna šola“.

Sestanek katehetov se je vršil v četrtek v prostorih „Gor. zveze“. Društvo slovenskih katehetov je pristopilo 27 članov. Če jih pristopi zadostno število, se za Goriško ustanovi podružnica.

Cena sena se vedno zvišuje. Že sedaj plačujeje star cent po 4 K. Vzrok je pomanjkanje krme. Zato varčujemo s krmo letos koliko se da. Letošnje jesen moramo kolikor mogoče dolgo pasti in v jesen sejati hitro rastoče krmne rastline.

Veselica društva „Zvezda“ se vrši, kakor že napovedano jutri popoldne v Sovodnjah pri Vipavi. Sodelovalo bo na isti 7 narodnih društev iz goriške okolice. Za mestne izletnike so jako ugodne železniške zveze. Iz Gorice gre vlak v Rubije ob 2:10 pop., v Gorico pa ob 1/27, 1/210 in 1/211 zvečer. Udeležba obeta biti velika.

Na c. k. pripravnici za učiteljske študije v Tolminu prične šol. leto s sv. mašo v ponedeljek, dne 16. septembra. Vpisovanje bo 14. in 15. septembra dopoldne. Sprejmejo se vsaj 13 1/2 letni zdravi dečki, ki so dovršili večrazredno ljudsko šolo in imajo veselje do učiteljskega stanu. V spremstvu starišev ali njihovih namestnikov došli učenci morajo prinesiti seboj: krstni list, zadnje šol. spričevalo (oz. spričevalo o vedenju) in zdravniško spričevalo. Stanovanje in hrana za dijake stane v Tolminu 14 do 15 fl. na mesec. Poleg državne stipendije dobe pridni in prav ubožni dijaki še druge podpore.

Iz Matajurja na Beneškem.
— Piše se nam: Prvo nedeljo meseca septembra dne 1. septembra bo v vasi Matajur na Beneškem posebna cerkvena slovesnost. Videmski nadškof Zamburlini po sveti tamošnjo cerkev. V ponedeljek 2. septembra pa bo na vrhu Matajurja (1614 m), kjer se nahaja spomenik z kapelico posvečeno Odršeniku, delil sv. birmo. Od ranega jutra bodo zaporedoma sv. maše v omenjeni kapelici.

Devinski grad si sme vsakdo ogledati, kakor se nam poroča, v ponedeljek, četrtek in v soboto dopoldne in popoldne, kar natanjati tudi pred gradom dvojezični tabli, italijanska in nemška. Slovenščina je izključena.

Zopet nesreča. — V nedeljo zvečer vračal se je proti domu preč. g. Fr. Kranjca, čmarški župnik, iz Vel. Žabel, kjer so imeli praznovanje sv. Roka. Na stezi v hribu se mu je izpodtaknilo in si je zlomil nogo nad stopalom. Še le čez dve uri so ga našli, ko je klical na pomoč, in so ga peljali hitro k zdravniku v Ajdovščino. Vsem je jako težko, da se je pripetila ta nezgoda dobremu gospodu. Moral bo počivati dva meseca. Želimo mu, da popolnoma ozdravi!

Železniška nesreča se je v četrtek zvečer zgodila nad postajo Sv. Ivan pri Trstu. Zadnji osebni vlak je zapustil postajo ter se pomikal proti Opčinam, ko je vesled napačno postavljenih premikalnic skočil s tira stroj in se zabil v zemljo. Ostali vlak je nepoškodovan. Strojevodja in kurjač sta se gotovo poškodovala, ker se je stroj prevrnil. Zakaj listi o tem molče?

Današnji semenj je precej dolgočasen in brez življenja. Navadno ni bilo tako.

Nagla smrt. — V Batujah je peljal v petek Franc Koron drva z voli domov; kar na enkrat pa se zgrudi na

tla. Zadel ga je kap. V malo trenutkih je na poti vzdihnil. Bil je priden in varčen gospodar.

V Ameriko. — Iz Batuj in Sela so odšli tudi nekteri v Ameriko. Torej od vsih krajev se sliši, da zapuščajo mnogi domovino, in grejo iskat sreče v novi svet.

Bled. — Piše se nam: Napisi na kolodvoru imajo kaj čudno slovenščino; za Slovence je vse dobro, saj smo že tako potrpežljivi. Za I. razred stoji napisano čakališče, za II. čakaliče, za III. pa čakalnica. To je konsekvencia — kali?

Oglas. — Z ozirom na § 217 z. o. d. se naznani, da izvlečki iz plačilnih nalogov za osebno dohodarino za 1907 cenilnega okraja „Gorica mesto“ in „Gorica dežela“ bodo razpostavljeni za vpogled skozi 14 dni računajoč od 1. septembra t. l. naprej ob uradnih urah na davčnem oddelku e. kr. okrajnega glavarstva v Gorici, Via Cappuccini št. 16. I. nadstr. soba št. 4. C. kr. Okrajno glavarstvo (davčni oddelk) Gorica, dne 19. avgusta 1907.

Brat brata nabodel na vile.
V četrtek je 19 letni Alojzij Cotič iz Sovodenj doma kidal gnoj. Pri tem mu je priteklo naproti njegov 6 letni bratec tako nesrečno, da se je nabodel na vile. Preboden je na desni strani pod rebri. Nekaj časa se ni zavedel in so mislili, da je mrtev, sedaj je nekoliko upanja, da okreva.

Novaško „S. K. izobraževalno društvo“ je priredilo v nedeljo dne 18. t. m. odhodnico svojemu kuratu Abramcu. V Novake so prihiteli ob tej priliki tudi vrli cerkljanski pevci in pevke, ki so nam zapeli pod spretnim vodstvom gosp. Bevka med drugimi tudi več ukrajinskih pesmi. Ob tej priliki je predaval S. K. S. Z. predsednik dr. Janez Ev. Krek, ki je obrazvil sledeče misli: Naši hribi se zanemarjajo od poklicanih činiteljev. Skrbni se za doline, za hribe ne. V hribih pnehajo ceste. Sol ni. V občeh se zanemarijo ono hribovsko ljudstvo, ki obnavlja vse stanove v dolini. Peša živinoreja, ker manjka daha vzajemnosti. Priporočal je izobraževalna društva za hribovsko ljudstvo in končno pozivljaj vse, ki delajo postavbe, ki imajo skrbeti za občila in prosveto in časopisje, naj ne zanemarjajo hribovskega ljudstva. Cerkljanski igralci in igralke so prav dobro predstavljali: „Pri gospodi“, „Vaški skupuh“ in „Kmet in fotograf“.

Občina Ponikve izreka tem potom preblagorodnemu gospodu Bogomitu Prinzig, e. kr. okrajnemu glavarju v Tolminu najsrčnejšo zahvald. Gospod glavar dosepevši med požarom osebno na Ponikve tolažil pogorelece, da se bode zavzel za njih ter pomagal po svoji moči, dosegel je, da se nabirajo milodari in da se je že podpora, dana od Njeg. Veličanstva v navzočnosti g. glavarja pravično razdelila in to v prvo pomoč nesrečnim ljudem. Do gospoda glavarja, ki obljublja daljno pomoč nesrečni vasi glede požara in cest se obračajo zaupno in mu izrekamo: Presrečno zahvalo!

Na Ponikvah 16. avgusta 1907.
Ponikovci.

Izvanredno naravno prikazen sta videla dne 31. malega srpana dva kmeta iz skočidolske župnije na Korškem. Obadva sta bila ta dan ob 10. uri zvečer med seboj oddaljena za kake tri četrte ure hoda izven svojega stanovanja. Bila je temna noč, ker meseca še ni bilo na nebu. Prvi je šel proti svojemu domu, kar zagleda pred seboj v približni oddaljenosti 200 metrov do 70 metrov visok svetlobni stebel v obliki obrnjenega stožca, katerega ost je stala mirno na zemlji, dočim se je on sam enakomerno gibal semtertja. — Skoraj enako prikazen je opazoval isti večer ob istem času drugi kmet, ki je bila od prve oddaljena do 4 km., od opazovatelja pa za 1 km. in je tudi imela višino srednje velikega stolpa. Oblika svetlobnega stebra pa je bila podobna velikanskega križa z odbitim koncem. Luč obeh prikaznij je bila tako svetla in trepetajoča. Trajal je ta izredni naravni pojav okolu pol minute in je potem brez sledu izginil. O bistvu in o vzroku te luči pa je težko podati kako resnično sodbo, o tem naj razmišljajo naši gg. naravoslovci.

Listnica uredništva: Več stvari smo morali odložiti radi pomanjkanja prostora.

Društva.

dr Izobraževalno društvo „Soča“ pri Sv. Luciji priredi dne 8. sept. veliko veselico. Na vspredu je igra, petje, tamburanje, šaljivi prizori itd. Podrobneje pravočasno. Ta dan vsi k Sv. Luciji!

dr Kolesarsko društvo „Gorica“ priredi v nedeljo 25. t. m. izlet v Kobarid ter čez Čedad nazaj v Gorico. — Odhod ob 6 1/2 iz državnega kolodvora z vlakom do Sv. Lucije. Zdravo!

O d b o r.

Književnost - umetnost.

Od poučnega tečaja za cerkveno glasbo in petje. Tekom tega tedna se vrši v Gorici tečaj za cerkveno petje in cerkveno glasbo sploh pod vodstvom širno znanih strokovnjakov in učiteljev. Jutri v nedeljo bode občinstvo imelo priliko, spoznati se natanje s proizvodi cerkv. duha, ki se bodo proizvajali s sodelovanjem pevcev iz sekovskega benediktinskega samostana na Stajerskem in dvorne kapele na Dunaju. Vspored je za jutri nedeljo 25. t. m. sledeč: ob 10. zjutraj pri sv. maši v stolni cerkvi; Asperges, Introitus, Graduale, Offertorium, Communio, Gregor. koralno petje. Maša za četverglasni mešani zbor in orkester: Johann Herbeck (glede teksta izpopoljena od Julija Böhma). — Ave Maria (à capella): Dr. Fr. Liszt. — Kdor želi imeti s sv. mašo še užitek, ki ga drugače morejo imeti le oni, ki se nahajajo pri ognjišču izbranega cerkvenega petja, ta naj le prihiiti ob naznačenem času v Gorico. Zal mu gotove ne bode, kakor ni žal tudi onim, ki obiskujejo tečaj. Mnogo, mnogo lepega, izvanrednega se tukaj podaja vsem.

* Tečaj za cerkveno glasbo se je toko zapričeti poti naslednje dni (od torka do sobote) nadaljeval natančno po vspredu, razdeljenem že v ponedeljek med udeležnike. Vsak dan je bilo predavanje iz šest predmetov kakor v ponedeljek, in v sredo je prišel na vrsto pouk v petju po številkah na mesto cerkvenoglasbene literature, in v nekterih se je znanstvena literatura vedno bolj umikala praktičnim vajam. To velja v prvi vrsti o gregorijanskem koralu (po vaticanski izdaji) in za njim naku o petju. Ta je bil v tork še teoretičen. Gosp. Predavatelj kapelnik Böhm je posebno naglašal važnost petja za blaženje srca in za zdravje telesa. Priznanje, da krepi pravilna gojitev petja pljuca, da oživlja krvni obtok, prodira bolj in bolj v najširše sloje človeštva. To priznanje se naslanja tudi na visoke odstotke umirljivosti na sušici pri gluhomemih. Najbolj je svariti pri petju pred vpitjem. Ta opomin je posebno umesten za naše šole in naša pevska društva, kjer se mnogo vpije, a ubogo malo poje. Temu so krivi nevedni ali nebrizični učitelji in pevovodje, ker zanemarjajo razvijanje, izobraževanje in varovanje glasu. G. predavatelj je dalje svaril pred zanemarjanjem, nerazločnim izgovarjanjem teksta, ki je prvi, a napev še le drugi. Sploh si je g. kapelnik že prvi dan pridobil naklonjenost in občudovanje poslušalcev s svojim prijaznim in ljubeznivim nastopom. Iz njegovega govora kipi veliko navdušenje za predmet, katero temelji na izredni glasbeni naobraženosti in dolgoletni skušniji. Govoril je dobri gospod iz srca v srca, in njegova setev ne bo brez žetve.

Na pot prakse je prestopil najprej preč. P. Horn s poukom v spevih gregorijanskega koralu za sv. mašo, katero so peli danes v cerkvi na Travniku slušatelj tečaja pomnoženi s pevci z Dunaja in Sekove ob 8. uri zjutraj, kakor sporočamo na drugem mestu. Preč. pater je sam mojster na orgljah; njegovo spremljanje koralu je za Gorico nekaj novega in kaže, kako zaslužena je slava, katero uživajo sekovski benediktinci vsled krasnega pevanja tradicionalnega koralu. Če tudi vsebuje spremljanje na orgljah težavne modulacije, je zvršuje g. orglavec na pamet, imajoč pred seboj le koral, kot ga pojejo pevci.

V svrhu pouka v metodiki petja je pripeljal g. kap. Böhm k tečaju v sredo sedem deškov z Dunaja (nekaj iz dvorne kapele). Opisal je najpoprej posamne dele človeškega glasovnega organa ter pojasnil nastaneu glasu. Kazal je praktično na dečkih početni nauk v petju (vokalizacijo, vaje samoglasnikov v zvezi s soglasniki, ritmične vaje, vaje v intervalik, s podloženim tekstom itd.)

Isti dan je pojasnoval č. g. župnik Kokošar metodo petja po številkah, katera je za razumevanje intervalov zares izvrstno sredstvo in ravno tako dobra priprava za koralno petje. Nekateri glasbeni teoretiki ji niso nagnjeni, trdeč, da naj se ta čas porabi za petje po glaskah, ki so občna pisava glasbena.

V četrtek je pripeljal g. kapelnik Böhm k tečaju dva odrasla pevca iz dvorne kapele z Dunaja, tenorista in basista. Najprej je govoril o diriganju petja in glasbe. Osebito je naglašal poseben način diriganja polifonnega petja. Potem

je govoril o različnih registrih človeškega glasu, o okrepljenju in zjednačenju teh registrov ter prešel na pouk v solo-petju, katerega je praktično izvajal na onih dveh pevcih. To je bilo jako važno spolnenje dotičnega teoretičnega znanja, katero so si nekateri slušatelji nabrali iz različnih knjig.

Če pregledamo še enkrat snov predavanja g. kapelnika, vidimo, da zadeva ravno tako pozvelno kot cerkveno petje ter da nahaja v njej potrebnega nauka ne le organist, ampak tudi učitelj petja v šoli in v društvu. Škoda da je ta nauk našel razmeroma malo potrebnih ušes! (Dalje pride.)

Gospodarske vesti.

Grozdje se je pričelo vsled dolgotrajne suše močno krčiti. Osebito v solčnihih, bolj visokih legah in tam, kjer se je bolj plitvo kopalo, trpijo trte močno. Med raznimi trtami občutijo najbolj sušo laški rizling in glera. Trte cepljene na rupestris monticolo in na rup. metaliko prenašajo suhoto boljše, nego one, ki so cepljene na riparijo. V vinogradih, ki so se dobro obdelovali, napravila je suša mnogo manj škode, nego v slabo obdelanih.

Močvirski tečaji. Na Češkem se vrši osemndnevni tečaj za posestnike močvirij. Na tem tečaju se bodo pričeli od najboljših strokovnjakov, kako treba močvirja umno obdelovati ali jih izrabiti za proizvajanje šote in stelje.

Pridelek sadja na Štajerskem. O letošnjem pridelku sadja na Štajerskem se poroča: obrodile so letos dobro le črešnje in trte, koder niso pomrznile. Splošno pa bo letos malo sadja. Glavni vzrok tega je dolga zima, vsled katere so pomrznile n. pr. breskve in marelice. Slive so manj trpele. Jablane in hruške so dobro cvetele, ponekod bolj, ponekod manj, kakor so pač lani manj ali bolj obrodile in bilo je upati povprečno na srednje dober pridelek. Tega pa so uničili mrčesi ob času cveta in neugodno takratno vreme. Ker letos tudi v Švici, na Nemškem in na Nizozemskem ne bo sadja, bodo lahko oni, katerih sadonosniki vendar nekaj obetajo, dosegli lepe cene za sad.

Razglas.

Občinskemu zastopu županstva Sovodnje došel je od slavnega deželnega odbora potrjen sklep, zgrađiti občinski dom. Proračun znaša 15.000 K koji je skupno z načrti na upogled v občinski pisarni, kjer se tudi drugi pogoji izvejo.

Stavbeniki, koji se hočejo udeležiti razpisane zgradbe občinskega doma, se naprošajo, da dopošljejo tozadevne pismene ponudbe s 5% garancijo do torka dne 10. septembra dopoldne podpisaneu županstvu.

Občinski zastop pridržuje si pravico o izberi poslanih ponudb, brez obveznosti.

Županstvo Sovodnje
dne 22. avgusta 1907.

Župan:
L. baron Bianchi I. r.

Dijak

(osmošolec) išče zdravo sobo (s pečjo) in hrano v bližini gimnazije. Ponudbe naj se oddajo v upravnistvu „GORICE“.

DIJAKE

sprejme na stanovanje in hrano Josip Černe, via Vogel št. 4 I. nadstropje.

Dijak iz boljše hiše se sprejme na stanovanje in hrano. Kje, pove upravnistvo lista „GORICE“.

Poslano.

Vsled raznih v zadnjem času došlih mi vprašanj usojam si sporazumno z vodstvom družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani opozarjati slavno narodno občinstvo in zlasti čestite gg. trgovce, da ima vsled sklenjene pogodbe edino-le udano podpisana tvrdka zalogo vžigalic družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Komur je torej na tem, da podpira to našo velevažno šolsko družbo, kupuje naj edino le vžigalice s sledečim napisom na trobojni podlagi: „Vžigalice družbe sv. Cirila in Metoda. Zaloga pri Iv. Perdanu v Ljubljani. Mal položi dar domu na altar! Te vžigalice so v prid družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“.

Ta znamka je oblastveno registrirana pri trgovski in obrtni zbornici v Ljubljani ter je vsako ponarejenje iste po kazenskem zakonu strogo prepovedano.

Cena, katera je izborni kakovosti primerna vzdrži vsako konkurenco.

V LJUBLJANI, dne 20. avgusta 1907.

Z odličnim spoštovanjem

Iv. Perdan.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šol. Doma“!

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici
Gospoka ulica št. 25

priloga častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mlijsveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-oveg v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Anton Ivanov Pešenko Gorica

priloga svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; pletenjskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Meščanske pivovarne«, in domačega steklenicah, kojega pristnost se jamca.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba početa in točna. M M M M M M

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

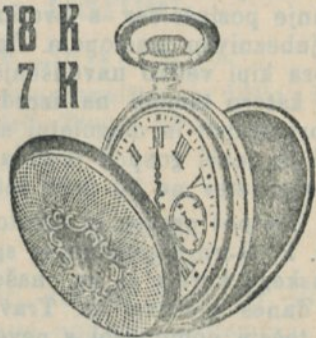
v Podgori, na oglu novega železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opako, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnice itd.

Čujte! Čujte!

Prej 18 K
sedaj 7 K

Krasa remontoir-Gloria srebrna ura s 3 močnimi pokrovi, bogato okrašena, dobro idoča, 3 leta garancija, pošilja proti povzetju za samo 7 kron.

Henrik Weiss — Dunaj XIV. 3.
Sechshausenstr. 5. G.

Centralna posojilnica

registrirana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905

na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907

na menice po 6%, na vknjižbo po 5 1/2%

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 od sto.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12
odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem č. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

Ustanovljena tvrdka leta 1866.

I. DRUFOVKA — GORICA.

Glavna zaloga Gospoka ulica št. 3, filialka Raštelj št. 3. Strojarna v Črnicah. Trgovina s kopicem Gospoka ulica št. 1.

Zaloga usnja, podplatov ter vseh potrebščin za čevljarje.

Usnje za sedlarje, knjigoveze itd. Glavna zaloga ličila v korist Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. Odlikovana tvornica nadplatov. Delavnica jermenov za stroje, bičev, itd.

Kerševani & Čuk

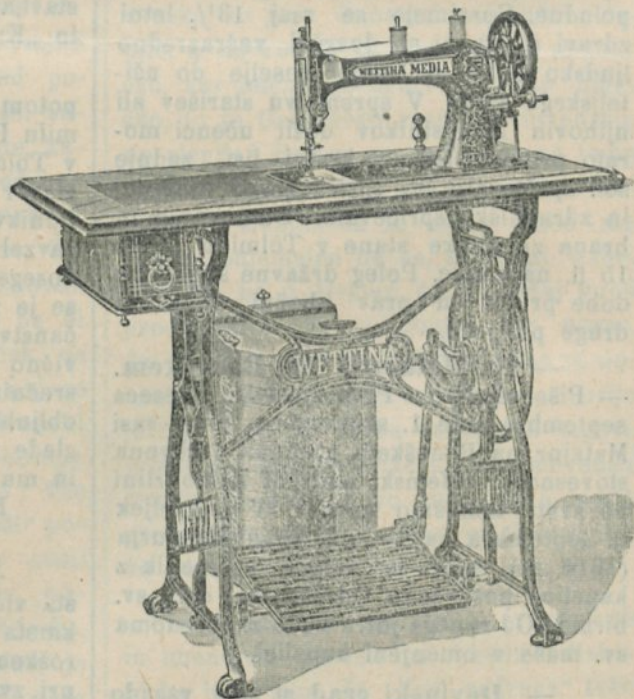
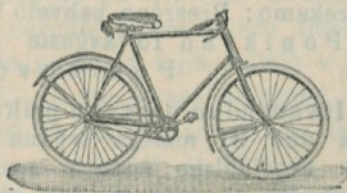
GORICA — Stolni trg 9 (piazzza Duomo) — GORICA

priloga svojo

zalogo šivalnih strojev raznih sistemov za umetno vezenje (rekamiranje), katere prodajava tudi na mesečne obroke. — Zaloga dvokoles. — Mehanična delavnica konec Raštela št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5 do 10 let.

Franc Podberšič

avtorizovan kamnoseški mojster,

Gorica, Tržaška cesta št. 17.

priloga slavnemu občinstvu za bližajoči se praznik vseh vernih duš dan svojo bogato zalogo

nagrobnik sponterikov

bodisi priprostih, ali finih iz kraškega kamna najboljše vrste za 15 K in više.

V zalogi ima razne kamenite plošče, žlebe, umivalnike za kuhinje itd. itd.

Sprejema in izvršuje vsakovrstna v kamnoseško stroko spadajoča dela po prav zmernih cenah.

